

EI BUTLLETÍ

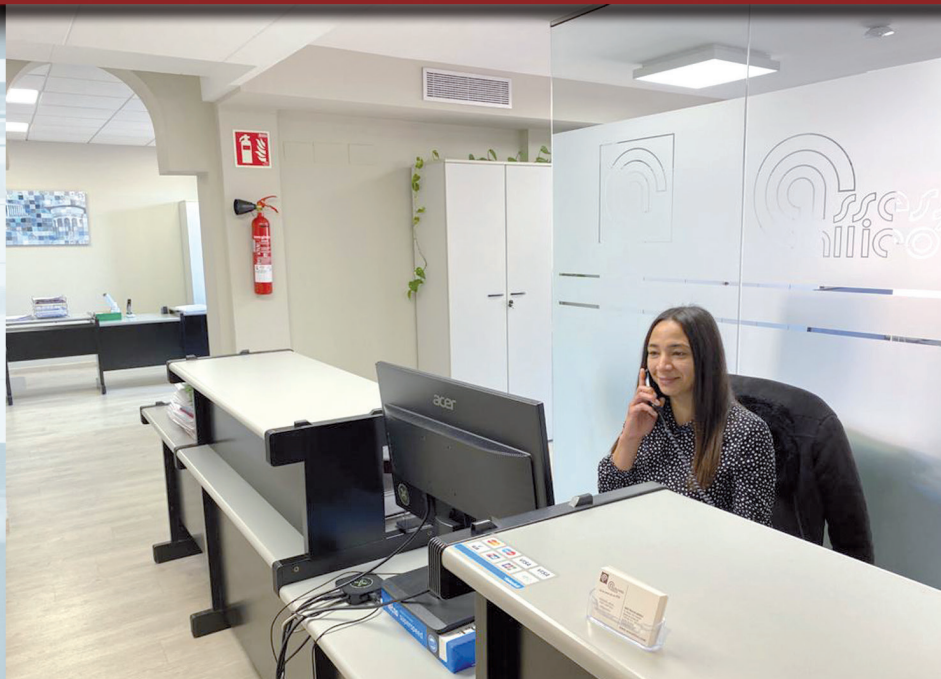
DESEMBRE 2023

**Asessoria
callico S.L.**

EDITORIAL pàgina 3
FISCAL pàgina 4
APFISCAL pàgina 8
APFISCAL pàgina 9
LABORAL pàgina 10
APLABORAL pàgina 13
MERCANTIL pàgina 14
CAL. FISCAL pàgina 17
CAL. LABORAL pàgina 18

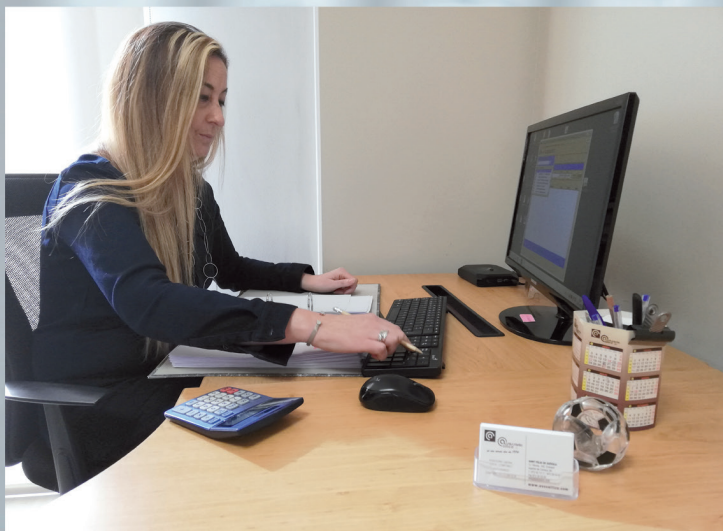
Totes les **NOVETATS** i
l'**ACTUALITAT** sobre la
normativa del moment
en assessoria laboral,
fiscal i mercantil

Un equip de
professionals
des de 1974
al servei
de l'empresa

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS** - info@acallico.com
www.acallico.com

Assessoria Fiscal i Mercantil

- Consultoria i planificació fiscal
- Gestió fiscal
 - Altes Cens IAE
 - Declaracions d'IVA
 - Declaracions Anuals (Mod. 390 i 347)
 - Impost de Societats
 - Impost de Transmissions Patrimonials
 - Impost de Successions
 - Recursos i Reclamacions
 - Declaracions de Renda i Patrimoni
 - Pagaments a compte de Renda
- Assistència i representació davant inspecció fiscal
- Recursos administratius
- Constitució i dissolució de societats
- Tràmits Registre Mercantil

Assessoria i Gestió Comptable

- Assessorament comptable
- Confecció de comptabilitats en suport magnètic
- Formulació de Comptes Anuals i Informe de Gestió
- Organització i posada en marxa de comptabilitats
- Comptabilitat per a empreses en ED Simplificada

Assessoria Laboral

- Legalització d'empreses
- Altes i baixes autònoms
- Altes i baixes de treballadors
- Contractació laboral
- Subvencions i bonificacions de creació de treball
- Estudi i aplicació de convenis col·lectius
- Confecció de nòmines i assegurances socials
- Assistència i representació davant inspecció de treball
- Tràmits administratius davant l'INSS, INEM, T.G.S.S.
- Assistència i representació davant S.C.I.
- Recursos Administratius

Corredoria d'Assegurances

- Assegurances generals
 - Vehicles
 - Vida
 - Decessos
 - Accidents corporals
 - Incendis
 - Robatori i expoliació
 - Pèrdua de beneficis
 - Responsabilitat civil
 - Riscos industrials
 - Construcció
 - Avaries maquinària
 - Muntatge maquinària
 - Protecció familiar
 - Malaltia
 - Combinat llar
 - Combinat del comerç
 - Combinat comunitats propietaris
 - Jubilació
 - Plans de pensions

professionalitat
servei al client
qualitat i eficàcia

**Assessoria
allico S.L.**

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
 Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS - info@acallico.com
 www.acallico.com

EDITORIAL

I DE SOBTE, JA TENIM EL 2024 AQUÍ!

La sensació que el temps passa cada vegada més ràpid és generalitzada o només em passa a mi? Sembla que no hem acabat de menjar els 12 grams de raïm per celebrar l'arribada del 2023 i resulta que ja ens hem menjat els del 2024. 2024: l'última vegada que vaig dir en aquestes línies de presentació de la nostra revista que m'agradava el número de l'any va ser el 2020, i quin any!, així que més val no dir res. Siguem positius, segur que el 2024 portarà un reguitzell de coses bones, potser més de les que ens pensem, si tenim en compte que, com el 2020, és bixest. Així que, ja ho sabeu, un dia més que ens porta l'any nou per gaudir, diuen alguns, i un dia més per treballar, es lamenten d'altres.

En aquest número hem recopilat algunes novetats i canvis de criteri que ens han semblat d'interès per a l'any que comença i les obligacions que comporta. En matèria fiscal, ens hem detingut a analitzar la recent resolució del TEAC que qualifica com a deduïble l'IVA suportat pels subministraments de l'habitatge habitual del soci en relació amb les activitats econòmiques, ja que obre una porta interessant per recuperar l'IVA pagat, tot i que sigui parcialment, per subministraments d'immobles utilitzats amb doble finalitat: personal, per un costat, i empresarial o professional, per l'altre.

També comentem, entre altres temes favorables al contribuent, la Sentència del Tribunal Suprem dictada el març de 2023 que pretén flexibilitzar les formes d'acreditar la situació de discapacitat del contribuent, igual que ja havia passat anteriorment amb l'acreditació de la condició de família nombrosa.

En l'àmbit laboral, entre altres temes interessants, aprofitem aquest número per resumir alguns criteris mantinguts per la jurisprudència durant el 2023 en relació amb la qualificació dels accidents laborals.

En les últimes pàgines hem incorporat informació pràctica referent a la nova regulació de la prohibició de trucades amb finalitats comercials als consumidors prevista per la Llei general de telecomunicacions, i que, passat l'estiu, ja va entrar plenament en vigor. El calendari fiscal i laboral tanquen aquest número.

La normativa referent a la regulació i limitació dels sistemes de facturació i el possible enviament directe de factures a l'AEAT, una normativa que estava previst que pogués entrar en vigor el 2024, sembla que s'ha traslladat definitivament al 2025. És un tema al qual hem de romandre atents, ja que representa un primer pas en una cadena de processos amb gran impacte per al contribuent des del mateix moment en què es genera el dret a obtenir el rendiment, i així es plasma en la corresponent factura.

Molts ànims per al nou any, toca seguir remant per superar obstacles presents i futurs.

FISCAL

CANVI DE CRITERI DEL TEAC: SÍ QUE ÉS DEDUÏBLE L'IVA DERIVAT DELS SUBMINISTRAMENTS DE L'HABITATGE HABITUAL DEL SOCI SI ESTÀ VINCULAT A LA SEVA ACTIVITAT

LA RESOLUCIÓ DEL TRIBUNAL ECONÒMIC ADMINISTRATIU CENTRAL DE 19 DE JULIOL DE 2023, DICTADA EN UNIFICACIÓ DE DOCTRINA, POT REPRESENTAR EL PUNT FINAL A UN DELS GRANS DEBATS ENTRE CONTRIBUENTS I ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA EN MATÈRIA D'IVA, SOBRETOT ARRAN DE L'INCREMENT DE LA UTILITZACIÓ DE L'HABITATGE COM A DESPATX O COM A OFICINA A PARTIR DE LA PANDÈMIA: ÉS DEDUÏBLE L'IVA PAGAT PELS SUBMINISTRAMENTS DE L'HABITATGE DEL CONTRIBUENT QUE TAMBÉ L'UTILITZA PER LA SEVA ACTIVITAT ECONÒMICA?

1

ANTECEDENTS DEL CAS

La societat P, SL, va incloure com a IVA deduïble en la seva liquidació les quotes corresponents als subministraments d'aigua, llum i gas de l'habitatge habitual de la seva sòcia, al·legant que hi tenia el seu domicili social i que es tractava d'un immoble vinculat amb l'activitat. Aquesta consideració va ser rebutjada de manera directa per la Inspecció que va considerar aquestes quotes com a no deduïbles ja que l'immoble era utilitzat com a habitatge habitual per la sòcia i el seu marit «sense que hi hagi cap contracte d'arrendament ni que s'hagi satisfet cap quantitat per a aquesta utilització» i, a més, perquè «resulta evident que els subministraments relacionats amb l'anomenat immoble són serveis utilitzats simultàniament en les necessitats privades de la Sra. X, i, en menor mesura, en l'activitat econòmica de l'obligat tributari».

Per a la Inspecció, aquesta dualitat d'ús impedeix, d'entrada, la possibilitat de deducció d'aquestes quotes segons l'art. 95 de la Llei de l'IVA, que l'exclou expressament per a béns i serveis que no afectin directament i exclusivament una activitat empresarial o professional; una afectació exclusiva que aquest mateix article nega en els casos de béns que s'utilitzin simultàniament per a activitats empresarials o professionals i per a ús privat.

La societat va recórrer davant del TEAR de Madrid la liquidació d'IVA tal com la plantejava la Inspecció i el TEAR va estimar parcialment el recurs, ja que va considerar que la deducció de quotes d'IVA derivades d'elements parcialment afectats per l'activitat econòmica és possible ja que la llei no ho prohibeix expressament, però recau sobre el contribuent provar el percentatge d'afectació.

Contra la resolució parcialment estimatòria dictada pel TEAR, el director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'AEAT va formular un recurs davant del TEAC, la resolució estimatòria del qual estem comentant en aquestes pàgines.

2

NORMATIVA BÁSICA APLICABLE

Tant el mateix contribuent com la Inspecció, fins i tot el TEAR de Madrid, centren les seves posicions a partir de les previsions de la Llei 37/92, que regula l'IVA, bàsicament en l'article 95, que en relació amb el que aquí interessa, estableix:

Article 95. Limitacions del dret a deduir

U. Els empresaris o professionals no podran deduir les quotes suportades o satisfetes per les adquisicions o importacions de béns o serveis que no afectin, directament i exclusivament, la seva activitat empresarial o professional.

Dos. No s'entendran afectes directament i exclusivament per l'activitat empresarial o professional, entre altres:

2n Els béns o serveis que s'utilitzin simultàniament per a activitats empresarials o professionals i per a necessitats privades.

Tres. Malgrat el que es disposa en els apartats anteriors, les quotes derivades de l'adquisició, importació, arrendament o cessió d'ús per un altre títol dels béns d'inversió que s'utilitzin totalment o en part en el desenvolupament de l'activitat empresarial o professional podran deduir-se d'acord amb les normes següents:

1a Quan es tracti de béns d'inversió diferents dels compresos en la norma següent, en la mesura en què aquests béns es pretenguin utilitzar previsiblement, d'acord amb criteris fundats, en el desenvolupament de l'activitat empresarial o professional.

2a Quan es tracti de vehicles automòbils [...].

4a El subjecte passiu haurà d'acreditar el grau d'utilització en el desenvolupament de l'activitat empresarial o professional per qualsevol mitjà de prova admès legalment. [...]

Quatre. El que es disposa en l'apartat anterior serà també d'aplicació en les quotes derivades o satisfetes per l'adquisició o importació dels béns i serveis següents directament vinculats amb els béns als quals es refereix aquest apartat:

1r Accessoris i peces de recanvi per als mencionats béns.

2n Combustibles, carburants, lubricants i productes energètics necessaris per al seu funcionament.

3r Serveis d'aparcament i utilització de vies de peatge.

4t La seva rehabilitació, renovació i reparació.

Segons el text d'aquest article, la posició mantinguda tradicionalment pels òrgans administratius (TEAR, DGT, TEAC...) ha estat la de negar sistemàticament la deducció (total o parcial) de l'IVA en cas de béns utilitzats simultàniament amb finalitats privades i de l'activitat, a no ser que aquesta deducció parcial s'empari en alguna de les normes específiques previstes per aquest article i els següents.

Quant als arguments contraris a la deducció plantejats en el recurs, el TEAC va començar donant-hi suport i negant, per tant, la deducció sol·licitada, però, al final, va realitzar un gir de timó i es va aferrar a la normativa europea, i la va acabar reconeixent. Vegem els punts clau de la posició del TEAC, que tenen com a objectiu, en les seves pròpies paraules: «determinar si les quotes d'IVA suportades per un subjecte passiu de l'impost pels subministraments, com l'aigua, la llum o el gas, d'un immoble afectat parcialment en la seva activitat econòmica, poden o no ser deduïdes en certa mesura o quantitat».

1. Per poder deduir l'IVA derivat han de concórrer simultàniament certes condicions en relació amb dos requisits: finalitat dels béns i serveis adquirits, per una part, i exigències d'afectació previstes per al cas concret, per l'altra.

- a) El TEAC comença plantejant que **la possibilitat de deducció de les quotes afectades per l'adquisició de béns i serveis està vinculada amb el destí que se'ls dona**, que ha d'estar comprès en l'art. 94.U de la Llei de l'IVA, en el qual, principalment, es fa referència a la necessitat de tractar-se d'**entregues de béns i prestacions de serveis subjectes i no exemptes** a l'impost, o d'entregues exemptes amb exempció plena (entregues intracomunitàries, exportacions).
- b) En relació amb el segon requisit, l'afectació, cal entendre les normes que planteja l'article 95 de la llei, que poden estructurar-se en dues: una norma aplicable amb caràcter general i una excepció aplicable als béns d'inversió.

Com a norma general, només podrà deduir-se l'IVA corresponent a béns o serveis vinculats directament i exclusivament a l'activitat, una circumstància que no s'esdevé quan els béns i serveis s'utilitzen simultàniament per a activitats empresarials o professionals i per a necessitats privades. Segons el TEAC, aquest seria el cas dels subministraments del cas que ens afecta, ja que l'immoble al qual es destinen s'utilitza tant per al servei de l'activitat econòmica, ja que constitueix el domicili fiscal de l'obligat tributari, com per al servei personal de la sòcia, que l'utilitza com a habitatge. En conseqüència, no es pot considerar que estiguin vinculats directament i exclusivament a l'activitat empresarial i, per tant, l'IVA derivat de la seva adquisició no seria deduïble.

En relació amb els béns d'inversió, es preveu una norma especial per la qual se n'admet l'afectació parcial i la consegüent deducció parcial, a part d'excepcions (vehicles). El TEAC entén que, en el cas que ens ocupa, no s'està qüestionant la deducció de l'IVA derivat de l'adquisició, importació, arrendament o cessió d'utilització d'un bé d'inversió (immoble) que s'utilitzarà, en part, per a l'ús personal i, en part, en l'activitat econòmica, sinó de l'IVA derivat de l'adquisició dels subministraments que s'adquiriran amb destinació a aquest immoble, per la qual cosa la norma aplicable als béns d'inversió no pot servir per justificar la deducció parcial en aquest cas.

2. Les normes de deducció de despeses per béns i serveis d'ús personal i empresarial previstes en l'impost sobre la renda i en l'impost de societats, no són traslladables automàticament al camp de l'IVA.

En el marc de l'IRPF, per exemple, trobem algunes normes que permeten la deducció de la part proporcional de les despeses vinculades a aquest tipus de béns que només queden parcialment afectats per l'activitat (per exemple, l'article 22 de la Llei de l'impost). A més, l'article 30 d'aquesta mateixa llei contempla expressament la possibilitat de deduir el 30% de les despeses de subministraments que corresponen a la part proporcional de l'habitatge que es consideri vinculat a activitats econòmiques.

El TEAC es mostra contrari, per tant, a la posició mantinguda en aquest punt pel TEAR de Madrid en la instància inferior, i que sí que havia acceptat la possibilitat de traslladar el percentatge del 20% acceptat per la Inspecció en l'impost de societats, com a percentatge d'afectació de l'immoble, i en coherència, percentatge acceptable de deducció de les seves despeses en l'impost sobre societats, en l'àmbit de l'IVA.

3. La deducció parcial de les quotes d'IVA afectat sí que pot fonamentar-se en la Directiva de l'IVA de la UE que, en aplicació del principi de neutralitat, sí que contempla la possibilitat de deducció parcial de l'IVA en cas d'afectació parcial del bé.

El TEAC recorda que el principi de neutralitat de l'IVA constitueix el seu eix vertebrador. En aquest sentit el dret a deduir l'IVA afectat és la fórmula utilitzada precisament per la normativa per garantir la perseguida neutralitat i, al mateix temps, que l'impost recaigui efectivament en el consumidor final, que és la finalitat última amb la qual es crea: gravar el consum.

En relació amb aquest plantejament general, el TEAC se centra en l'anàlisi dels articles 168 i 168 bis de la Directiva.

L'article 168 estableix: «En la mesura en què els béns i els serveis s'utilitzin per a les necessitats de les seves operacions gravades, el subjecte passiu tindrà dret, en l'estat membre en el qual realitzi aquestes operacions, a deduir de l'import de l'impost del qual és deutor els imports següents: a) l'IVA produït o pagat en aquest estat membre pels béns que se li hagin estat o li hagin de ser entregats i pels serveis que li hagin estat o li hagin de ser prestats per un altre subjecte passiu».

Segons el TEAC, de la lectura de la Directiva es pot concloure clarament que «en les mesures en què els béns i serveis s'utilitzin per a les necessitats de les operacions gravades, el subjecte passiu té dret, en l'estat membre en què realitzi aquestes operacions, a deduir de l'impost reportat les quotes derivades, tant per a operacions interiors com per a adquisicions intracomunitàries i importacions».

En l'àmbit concret de les despeses dels immobles, que és en el qual s'engloba el cas que ens ocupa, l'article 168 bis estableix: «En el cas d'un bé immoble que forma part del patrimoni de l'empresa d'un subjecte passiu i utilitzat per aquest tant per a les activitats de l'empresa com per al seu ús privat (...) la deducció de l'IVA sobre les despeses relacionades amb aquest patrimoni haurà d'efectuar-se tenint en compte els principis establerts en els articles 167, 168, 169 i 173 de manera proporcional a la utilització que en faci en relació amb les activitats de l'empresa».

El TEAC conclou, per tant, que la redacció d'aquest article «contempla expressament la possibilitat de deduir les quotes d'IVA derivades de les despeses relacionades amb un bé immoble que forma part del patrimoni empresarial d'un subjecte passiu i que l'utilitza tant per a l'activitat econòmica com per a finalitats privades. La deducció d'aquestes quotes haurà de realitzar-se de manera proporcional a la utilització de l'immoble en l'activitat empresarial».

El TEAC assumeix que el **principi de primacia del Dret de la Unió** l'obliga, tant a ell com a la resta d'òrgans jurisdiccionals, a interpretar la normativa espanyola d'acord amb les previsions de la normativa europea de manera àmplia, entenent que incorpora també els béns immobles a l'hora de contemplar la possibilitat d'afectació parcial i, per tant, la possible deducció parcial de l'IVA derivat dels subministraments que s'hi vinculen.

El TEAC acaba acceptant la deducció i dicta una resolució en unificació de criteri amb el contingut següent:

De conformitat amb el que es disposa en l'apartat quart de l'article 95 de la Llei de l'IVA, interpretat a partir dels articles 168 i 168 bis de la Directiva 2006/112/CE del Consell, de 28 de novembre de 2006 (Directiva IVA), és possible la deducció per part del subjecte passiu de les quotes d'IVA generades per les despeses dels subministraments (aigua, llum, gas) en béns immobles que, formant part del patrimoni de l'empresa, s'utilitzin tant per a les activitats empresarials com per a la utilització privada. La deducció d'aquestes quotes haurà d'efectuar-se de manera proporcional a la seva utilització en relació amb les activitats de l'empresa.

EL TRIBUNAL SUPREM ADMET ALTRES MITJANS DE PROVA PER APLICAR EL MÍNIM PER DISCAPACITAT

La normativa reguladora de l'IRPF preveu mesures fiscals concretes amb l'objectiu de rebaixar la tributació de les persones amb alguna discapacitat; un exemple n'és la previsió del mínim per discapacitat que pretén complementar el mínim personal aplicable per tots els contribuents.

En matèria de prova de les condicions per accedir a aquesta mesura, l'article 72 del Reglament de l'impost preveu que: «El grau de minusvalidesa haurà d'acreditar-se a través d'un certificat o una resolució expedits per l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de les comunitats autònomes.»

A partir d'una interpretació literal d'aquesta previsió, el criteri mantingut per l'AEAT ha estat tradicionalment l'exigència d'aquest certificat com a condició necessària per poder aplicar aquest mínim per discapacitat, rebutjant la possibilitat de provar la discapacitat per altres vies. Malgrat tot, **la Sentència del Tribunal Suprem de 8 de març de 2023 va considerar que la situació de discapacitat també pot provar-se d'altres maneres i permet, així, l'aplicació d'aquesta mesura beneficiosa, tot i no comptar amb aquest document concret.**

El cas que arriba al Suprem és el d'una contribuent que va aportar una sèrie d'informes mèdics per justificar l'aplicació del mínim per discapacitat. Malgrat tot, l'AEAT no va acceptar aquesta aplicació en considerar que faltava l'element concret sol·licitat pel Reglament: el certificat de

discapacitat emès per l'administració competent. Es dona el fet que, a aquesta contribuent, se li va reconèixer posteriorment una discapacitat del 77%.

El Suprem afirma que, efectivament, aquests certificats són la forma més fefaent de provar la discapacitat, i si s'aporten n'hi haurà prou per acreditar-la, però no és l'única, ja que no hi ha res que impedeixi aplicar, en aquest cas, la regla general que permet al contribuent provar el seu dret per qualsevol mitjà acceptat legalment, sense perjudici que després l'administració pugui valorar-lo.

La sentència del Tribunal Suprem considera que la posició de l'AEAT pot comportar una evident restricció del dret a elegir el mitjà de prova per justificar el dret que es reconeix a tots els ciutadans i, d'aquesta manera, incomplir l'obligació de protegir aquestes situacions d'especial vulnerabilitat.

L'alt tribunal també afegeix que l'AEAT ha de ponderar els drets de les persones amb discapacitat i respectar-ne les especialitats, i jugar un paper actiu en la defensa i protecció de les persones discapacitades, tal com planteja la Constitució i la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans, en comptes d'optar per interpretacions estrictes que puguin acabar amb la limitació dels drets d'aquest col·lectiu que s'ha de protegir especialment.

ÉS IGUAL NO TENIR DRET A PERCEBRE ANUALITATS PER ALIMENTS QUE TENIR DRET PERÒ NO PERCEBRE'LS?

La norma ens diu...

L'article 81 bis de la Llei de l'IRPF planteja, juntament amb la deducció per família nombrosa o familiars amb discapacitat, una **deducció aplicable a l'ascendent separat legalment o sense vincle matrimonial, amb dos fills sense dret a percebre anualitats per aliments i pels quals tingui dret a la totalitat del mínim per descendents**.

Un exemple...

Seria el cas, per exemple, d'una mare separada, amb dos o més fills, que només conviu amb ella, sense que l'altre progenitor estigui obligat a entregar cap quantitat a aquests fills en concepte d'anualitats per aliments.

Aquest cas és clar, ja que els fills no tenen dret a percebre aquesta prestació d'aliments, per la qual cosa la mare podria aplicar-se aquesta deducció sense problemes.

La qüestió que es planteja...

La deducció és aplicable quan els fills sí que tenen dret a percebre anualitats per aliments, però queda sobradament provat que NO s'han pagat mai? Després d'una interessant anàlisi en la qual el Tribunal Suprem confirma la posició mantinguda per altres instàncies, confirma que la finalitat de la deducció és protegir els col·lectius vulnerables, cosa que es produeix en aquest tipus de famílies, tant quan no tenen dret a cobrar aquestes anualitats per aliments, com quan aquest dret sí que hi és, però no ha estat respectat mai, i sense que aquesta extensió impliqui una vulneració de la prohibició d'estendre els supòsits legals que contemplen beneficis fiscals via recurs a l'analogia.

La conclusió del Tribunal Suprem...

- a) La deducció prevista en l'article 81 bis de la Llei de l'IRPF, aplicable als ascendents separats legalment, o sense vincle matrimonial, amb dos fills sense dret a percebre anualitats per aliments, és aplicable en els supòsits en els quals quedi provat que no perceben aquests aliments malgrat estar reconeguts per sentència judicial.
- b) En la interpretació anterior no s'incorre en la prohibida aplicació analògica que estableix l'article 14 de la Llei general tributària.
- c) En la interpretació de qualsevol norma jurídica, incloses les que reconeixen beneficis fiscals, regeix, segons vingui imposat pel text, la naturalesa o la finalitat de la norma, el conjunt de possibilitats interpretatives que conté l'art. 12 LGT, segons la remissió de l'article 3.1 CC i, en especial, la interpretació d'acord amb la Constitució.

NOVETATS NORMATIVA FISCAL

Ordre HFP/886/2023, de 26 de juny, per la qual s'aprova el model 721, «Declaració informativa sobre monedes virtuals situades a l'estranger», i s'estableixen les condicions i el procediment per fer-ne la presentació.

Ordre HFP/887/2023, de 26 de juliol, per la qual s'aproven el model 172, «Declaració informativa sobre saldos en monedes virtuals», i el model 173, «Declaració informativa sobre operacions amb monedes virtuals», i s'estableixen les condicions i el procediment per fer-ne la presentació.

LABORAL

JURISPRUDÈNCIA RECENT SOBRE ELS CRITERIS QUE DETERMINEN LA QUALIFICACIÓ D'UN ACCIDENT COM A ACCIDENT LABORAL

EL PASSAT MES DE FEBRER EL TRIBUNAL SUPREM VA DICTAR UNA INTERESSANT SENTÈNCIA EN MATÈRIA DE QUALIFICACIÓ D'ALGUNS ACCIDENTS COM A ACCIDENTS DE TREBALL, UNA RESOLUCIÓ QUE S'HA VIST COMPLETADA POSTERIORMENT AMB DUES SENTÈNCIES MÉS DICTADES AMB LA MATEIXA FINALITAT PER PART DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE GALÍCIA I EL DE CASTELLA-LA MANXA. EN TRACTAR-SE D'UN TEMA SEMPRE CONTROVERTIT ÉS INTERESSANT SABER QUINS SÓN ELS CRITERIS PRINCIPALS QUE LA JURISPRUDÈNCIA ESTÀ UTILITZANT ACTUALMENT PER PROCEDIR A AQUESTA QUALIFICACIÓ DE L'ACCIDENT COM A ACCIDENT LABORAL.

1. LA CAIGUDA DE CAMÍ AL BAR DURANT EL DESCANS

La Sentència del Tribunal Suprem de 9 de febrer de 2023 es dicta en un procediment que deriva de la caiguda i conseqüent lesió que va patir un treballador quan es dirigia des del seu centre de treball a un bar situat a uns 60 metres per berenar durant el temps de descans. Incoat el procediment de determinació de contingència, es va dictar una resolució que declarava el procés d'IT com a accident laboral, una qualificació que va ser recorreguda davant del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia, que la va confirmar en la seva sentència, i contra la qual, al seu torn, es va plantejar un recurs de cassació per a la unificació de doctrina davant del Tribunal Suprem. Vegem alguns dels conceptes i criteris principals que trobem al text i que condueixen el Suprem a qualificar l'accident com «de treball».

- a) Presumpció de laboralitat: Aplicable a aquells casos en què l'accident es produeix en el lloc de treball. Quan l'accident es produeix fora del lloc de treball, en no ser reconeguda aquesta presumpció, es produeix una inversió de la càrrega de la prova en aquest punt, la qual cosa obliga el treballador a acreditar que la sortida del lloc de treball ho era per atendre una tasca laboral.
- b) Criteri de causalitat i teoria de la «causalitat rellevant»: Plantejat també per altres sentències del Suprem, aquest criteri esclareix el concepte d'accident laboral en sentit propi perquè incorpora els elements que el determinen:
 - Ha d'haver-hi una relació de causalitat entre el treball i la lesió, una relació que es considera existent en aquest cas, ja que, en paraules de l'alt tribunal: «la pausa era necessària» i, a més, «la utilització dels quinze minuts de la pausa per part de la treballadora es van produir amb criteris de total normalitat».
 - La teoria de la causalitat rellevant es caracteritza perquè concorren dues circumstàncies: una de negativa i una de positiva.
 - La negativa és que els factors que produeixen l'accident no són inherents o específics del treball.
 - La positiva és que, o bé el treball, o bé les activitats normals de la vida del treball, «hagin estat condició sense la qual no s'hauria produït l'exposició als agents o factors lesius determinants de la lesió».

El criteri de «causalitat rellevant» ha estat utilitzat en diverses ocasions per part del Tribunal Suprem.

Per exemple, en la Sentència de 13 d'octubre de 2020, en què un treballador es dirigia al seu vehicle a l'aparcament de l'empresa durant els 40 minuts de descans quan va caure al terra i va patir una lesió, una situació que va ser qualificada com a accident laboral per l'alt tribunal, en considerar que s'havia produït «a causa» del seu desplaçament a l'aparcament de l'empresa. En la Sentència de 20 d'abril de 2021, també dictada pel Tribunal Suprem, es va considerar que una caiguda produïda mentre la treballadora estava a la cafeteria durant el temps de descans, també havia de qualificar-se com a accident laboral en haver-se produït igualment «a causa del treball».

Cal assenyalar, a més, una tercera resolució, la Sentència del Tribunal Suprem de 13 d'octubre de 2021, que considera també com a accident laboral l'atropellament patit per una treballadora que va sortir del seu centre de treball durant el temps de descans per aparcar el seu cotxe més a prop. En aquest cas, els elements generadors de l'accident no són específics o inherents al treball, però el treball o les activitats que en defineixen la vida normal constitueixen les condicions sense les quals no s'hauria produït l'esdeveniment.

Seguint la mateixa línia argumentativa, la Sentència del passat 9 de febrer considera que, en aquest cas, l'accident també va produir-se «a causa del treball» ja que:

- L'accident s'esdevé durant el descans de què disposa la treballadora per reposar forces, que és la finalitat amb la qual es crea.
- Aquest temps de descans es qualifica com a temps de treball.
- A efectes de la qualificació com a accident laboral, és indiferent que s'hagi produït fora del lloc de l'activitat professional.
- El que determina que sigui considerat com a laboral és, en aquest cas, que la sortida del centre de treball amb la finalitat de berenar s'ha d'entendre com una activitat normal de la vida laboral que, «si no hagués estat prestant serveis, no s'hauria produït».

2. EL QUADRE D'ANSIETAT GENERAT PELS INSULTS DELS CLIENTS

La mateixa qualificació d'«accident laboral» mereix per part del Tribunal Superior de Justícia de Galícia el quadre d'ansietat patit per una treballadora de Correos com a conseqüència dels insults de què va ser víctima per part de diverses persones mentre

desenvolupava la seva tasca laboral. En aquest cas, la posició del TSJ, en línia amb la mantinguda pel Suprem, ve marcada pels elements següents:

- Qualsevol situació de violència que pateixi el treballador al lloc de treball ha de tenir les mateixes característiques que concorren en qualsevol accident laboral.
- Els fets han esdevingut durant el temps laboral i en el lloc de treball.
- A efectes de la qualificació dels fets, és indiferent que la responsabilitat derivi d'un tercer, a no ser que no mantingui cap relació amb el treball.
- Les dolències de la treballadora estan íntimament relacionades amb el desenvolupament del seu treball habitual.
- Hi ha un nexa causal entre el treball i les dolències de la treballadora, ja que ha estat l'actuació dels clients durant el temps laboral i en les seves dependències la que ha generat la situació d'ansietat, la qual cosa representa l'existència d'un nexa causal directe i inequívoc entre l'estat d'ansietat i l'execució del treball i, en conseqüència, ha d'atribuir-se a contingències professionals, malgrat que, originàriament, sigui generat per l'actuació d'unes persones concretes i, evidentment, no pugui ser retret a la treballadora.
- Es pressuposa, a no ser que es provi el contrari, que constitueixen accident laboral les lesions que pateixi el treballador durant el temps laboral i en el lloc de treball, la qual cosa inclou no només els accidents, sinó també les malalties i alteracions vitals que poden sorgir al treball causades per agents patològics interns o externs.

Per tant, la qualificació com a accident laboral no pot negar-se per la concurrència de culpabilitat civil o penal d'un tercer, a no ser que no mantingui relació amb el treball; una relació que sí que s'esdevé clarament en aquest cas, ja que les persones que van increpar la treballadora eren clients de l'empresa.

Aplicant la teoria de la causalitat rellevant, el TSJ conclou que el perjudici es produeix al lloc de treball i que es pot qualificar com a accident laboral.

3. ...I LA CAIGUDA A CASA DURANT LA PAUSA DEL TELETREBALL

En aquest cas ens referim a la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castella-la Manxa que conclou que l'esquinç patit per una teletreballadora a casa seva quan es va aixecar per anar a buscar aigua durant el descans que li corresponia per conveni dins de l'horari laboral que desenvolupava a casa seva també pot qualificar-se com a accident laboral.

El Tribunal conclou que aquest accident, malgrat produir-se a casa, i no al centre de treball, i d'esdevenir-se durant el temps de descans, i no en el de treball efectiu, ha d'interpretar-se com a accident laboral ja que té un vincle amb el treball.

Per una part, el Tribunal manté la posició jurisprudencial que qualifica els accidents esdevinguts durant el descans com a laborals, especialment perquè el temps de descans realitzat en aplicació d'una previsió legal o convencional també es qualifica com a temps laboral.

Per l'altra, aquesta sentència aborda una situació cada vegada més habitual: els perjudicis patits durant el temps laboral desenvolupat a casa. En aquest sentit, el Tribunal considera que el lloc no és cap escull per a la qualificació com a laboral de l'accident, ja que el més important és que s'esdevé dins de l'activitat normal de treball. A més, considera el TSJ que, de fet, en la modalitat remota, el domicili del treballador actua com a centre de treball. En altres paraules: que la caiguda s'hauria produït igual i amb la mateixa qualificació en cas d'estar treballant a l'oficina.

A conseqüència de tot el que s'ha indicat, el Tribunal conclou que, realment, ha de considerar-se que l'accident es va produir al centre de treball i dins de la jornada laboral, sense que s'hagi trencat la relació de causalitat entre l'activitat desenvolupada i el fet perjudicial per la qual cosa s'ha de qualificar com a accident laboral.

ELS TELETREBALLADORS HAN DE RECUPERAR EL TEMPS QUE FAN SERVIR PER ANAR AL LAVABO O QUE PERDEN PER FALLADES DE SUBMINISTRAMENT?

El Tribunal Suprem, en la seva recent Sentència de 19 de setembre de 2023, confirma la posició que havia mantingut prèviament l'Audiència Nacional sobre drets i obligacions dels treballadors que realitzen teletreball en dos àmbits molt concrets: l'obligació de recuperar el temps que no s'ha pogut treballar per fallades de subministrament i el dret a anar al lavabo quan sigui necessari sense considerar-se aquest temps com a part del descans establert per la normativa o el conveni.

I les conclusions principals del Tribunal Suprem en la seva sentència en relació amb aquestes dues situacions podrien resumir-se de la manera següent:

- Si les incidències en el subministrament de llum i Internet no tenen repercussió sobre l'activitat del treballador presencial, ja que no se li obliga a recuperar aquest temps, ni se li resta del sou, tampoc la poden tenir sobre els que teletreballen, ja que, en cap cas, poden aplicar-se conseqüències pitjors per a aquests treballadors per la seva condició de treballadors a distància.
- Tampoc pot al·legar-se que, en el cas dels treballadors presencials aquest temps es dedica a formació, ja que també s'hauria de donar aquesta opció als teletreballadors en aplicació del principi d'igualtat.
- Si és l'ocupador el que ha de proporcionar els mitjans al treballador per tal que realitzi el treball des de casa, no es pot fer respondre al treballador per la fallada del seu funcionament (excepte que sigui imputable a ell), i això tot i que els subministraments no els tinguin contractats directament l'empresa;
- En matèria d'interrupció del temps de treball per anar al lavabo, i per al cas concret que resol aquesta sentència, l'empresa obliga a deixar constància d'aquesta absència amb una clau de fitxatge específica, de manera que aquest temps es comptabilitza i es resta dels descansos. El Tribunal Suprem considera que ens trobem davant d'interrupcions amb finalitat diferent dels descansos generals, ja que pot esdevenir-se que el treballador necessiti recórrer al lavabo en moments diferents als de descans i, en ser així, no es poden englobar i donar-los el mateix tractament que els descansos o les interrupcions previstos en el conveni per a altres situacions.

Per tot això, el Tribunal Suprem conclou:

- En cas de produir-se dins de la jornada prestada en teletreball incidents deguts a desconexions (llum, Internet...) que impedeixin la prestació laboral i siguin aliens a les persones treballadores, aquest temps es computarà com a temps efectiu de treball, sense que s'hagi de recuperar ni generi una reducció de sou, sempre que s'aporti una justificació de l'empresa subministradora sobre l'existència i durada de la incidència.
- Es reafirma el dret del personal a la utilització del lavabo per atendre les seves necessitats fisiològiques pel temps imprescindible, sense que aquest temps es pugui descomptar del temps de descans previst per la normativa o el conveni.

NOVETATS NORMATIVA LABORAL

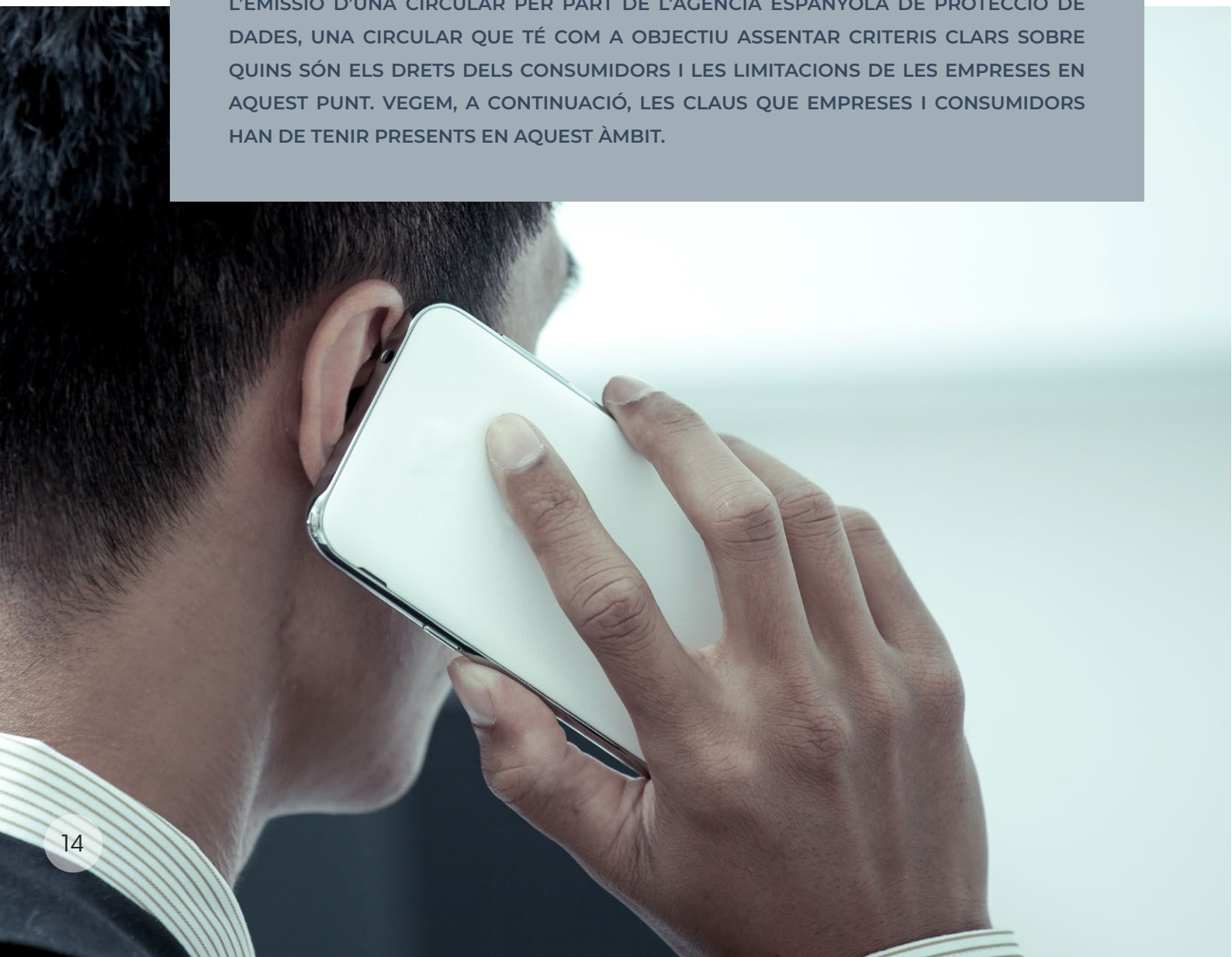
Ordre ISM/1164/2023, de 20 d'octubre, per la qual es fixen per a l'exercici 2023 les bases normalitzades de cotització a la Seguretat Social, per contingències comunes, al règim especial de la Seguretat Social per a la mineria del carbó.

Resolució de 23 d'octubre de 2023, de la Direcció General de Treball, per la qual es publica la relació de festes laborals durant l'any 2024.

Resolució de 3 de novembre de 2023, de la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social i Pensions, per la qual s'estableix el termini especial per ingressar les diferències resultants de l'aplicació de l'Ordre ISM/1164/2023, de 20 d'octubre, per la qual es fixen per a l'exercici 2023 les bases normalitzades de cotització a la Seguretat Social, per contingències comunes, al règim especial de la Seguretat Social per a la mineria del carbó.

NOVETATS SOBRE EL DRET DELS CONSUMIDORS A NO REBRE TRUCADES COMERCIALS NO DESITJADES

LA LLEI 11/2022, GENERAL DE TELECOMUNICACIONS, PREVEU EL DRET DELS CONSUMIDORS A NO REBRE TRUCADES NO DESITJADES AMB FINALITAT COMERCIAL. JA FA MÉS D'UN ANY I MIG QUE ES VA PUBLICAR AL BOE, PERÒ LA VERITAT ÉS QUE LA MAJORIA DE LA CIUTADANIA CONTINUA REBENT AQUESTES TRUCADES MALGRAT QUE LA PREVISIÓ LEGAL EN AQUESTS MOMENTS ESTÀ JA PLENAMENT EN VIGOR. UNA DE LES RAONS PER LES QUALS AQUESTA PRÀCTICA S'HA MANTINGUT ÉS LA REDACCIÓ DE LA MATEIXA NORMA, QUE DEIXA EXCESSIVAMENT OBERTS ALGUNS DELS CASOS EN QUÈ AQUESTES TRUCADES ES CONSIDEREN LEGÍTIMES. LA CONTROVÈRSIA GENERADA AL VOLTANT DE LA INTERPRETACIÓ D'AQUESTES PREVISIONS NORMATIVES, JUNTAMENT AMB EL CANSAMENT DELS CONSUMIDORS, HA ARRIBAT A TAL PUNT QUE HA PROVOCAT L'EMISSIÓ D'UNA CIRCULAR PER PART DE L'AGÈNCIA ESPANYOLA DE PROTECCIÓ DE DADES, UNA CIRCULAR QUE TÉ COM A OBJECTIU ASSENTAR CRITERIS CLARS SOBRE QUINS SÓN ELS DRETS DELS CONSUMIDORS I LES LIMITACIONS DE LES EMPRESES EN AQUEST PUNT. VEGEM, A CONTINUACIÓ, LES CLAUS QUE EMPRESES I CONSUMIDORS HAN DE TENIR PRESENTS EN AQUEST ÀMBIT.

a

QUINS SÓN ELS TIPUS DE TRUCADES A LES QUALS LA LLEI GENERAL DE TELECOMUNICACIONS ESTÀ POSANT LÍMITS?

Com que la llei està intentant posar en funcionament instruments per limitar aquest tipus de trucades comercials, comença reconeixent el dret a la protecció de dades i a la privacitat en relació amb les comunicacions no sol·licitades, i afirma que els usuaris tindran els drets següents:

1. **Dret a no rebre trucades automàtiques sense intervenció humana amb finalitats de comunicació comercial sense haver-ne prestat el consentiment previ.**
2. **Dret a no rebre trucades no desitjades amb finalitats de comunicació comercial, a no ser que hi hagi consentiment previ del mateix usuari per rebre aquests tipus de comunicacions comercials o que la comunicació pugui emparar-se en una altra base de legitimació de les previstes en el Reglament europeu de protecció de dades.**

b

QUÈ ES REQUEREIX COM A NORMA GENERAL PER TAL QUE AQUESTES TRUCADES SIGUIN LEGÍTIMES?

L'únic requisit que clarament permet la realització d'aquestes trucades és comptar amb el consentiment previ explícit del consumidor.

c

PER QUÈ ES CONTINUEN REALITZANT AQUESTES TRUCADES DE MANERA «APARENTMENT» LEGÍTIMA?

Perquè la Llei general de telecomunicacions planteja dos possibles legitimacions per a aquestes trucades: una que està molt clara i una altra que queda massa oberta.

La primera és el **consentiment previ**, que no és un punt discutible, o s'ha facilitat o no s'ha facilitat. Recordem que és obligació de l'empresa, com a responsable d'aquestes dades personals, poder provar el consentiment de l'interessat per a la utilització de les seves dades amb la finalitat de rebre contactes comercials.

La segona és que aquesta trucada «**pugui emparar-se en una altra base de legitimació**» de les previstes en el Reglament europeu. I aquí ve el problema, el text legal ens remet al Reglament europeu de protecció de dades, i la veritat és que aquest altre reglament recull, com a mínim, dues altres possibilitats per a la utilització legítima d'aquestes dades personals.

En primer lloc, declara legítim l'ús de les dades personals per l'existència d'un **contracte previ** entre les parts. Acceptar aquesta justificació permetria que els consumidors poguessin rebre trucades

comercials il·limitades de totes les empreses amb les quals tinguin algun servei contractat. Malgrat tot, l'Agència Espanyola de Protecció de Dades s'ha manifestat contrària a aquesta possibilitat, ja que la utilització de les dades personals amb finalitats comercials no és un tractament necessari per a l'execució del contracte.

Per tant, les companyies no poden emparar-se en el fet que ja som o hem estat clients seus per trucar-nos amb finalitats comercials.

En segon lloc, el Reglament també admet aquesta utilització de les dades personals quan existeix un interès legítim de l'empresa que realitza la trucada. I quan existeix aquest interès legítim? ...Doncs és una qüestió difícil de determinar, així que les empreses han trobat aquí la porta per la qual ens entren totes aquestes trucades (o la gran majoria) que rebem amb finalitats comercials.

d

QUÈ REPRESENTA PER A LES EMPRESES RECÓRRER A L'«INTERÈS LEGÍTIM» PER UTILITZAR-LO COM A BASE QUE JUSTIFICA LES SEVES TRUCADES COMERCIALS?

El Reglament europeu planteja la utilització de les dades per part de les empreses al·legant aquest interès legítim quan, sobre aquest interès, no prevalguin els interessos o els drets i les llibertats fonamentals de l'interessat que requereixin la protecció de dades personals.

Per això, abans de fer servir les dades personals amb finalitats comercials basant-se en aquest interès legítim, el responsable ha d'analitzar cada cas, segons les diferents categories d'interessats, valorant quin és el resultat de la ponderació dels drets i els interessos en conflicte. I, per descomptat (només així podria utilitzar les dades personals amb aquesta intenció), arribar a la conclusió que el seu interès legítim preval sobre els drets dels consumidors. Aquesta anàlisi és necessària no només perquè la imposi la llei, sinó perquè, en cas que l'Agència de Protecció de Dades requereixi a aquesta empresa que demostrï aquest interès legítim, haurà d'estar preparada per justificar aquesta ponderació.

e

QUÈ HA CANVIAT AMB LA NOVA REGULACIÓ?

Amb el règim anterior, previst en la derogada Llei 9/2014, es reconeixia el dret d'oposició dels consumidors a rebre trucades no desitjades amb finalitats comercials, de manera que, les empreses podien seguir trucant mentre no constés aquesta oposició.

Contràriament, amb el model de la vigent Llei general de telecomunicacions, s'ha girat la truita i es posa el consentiment del consumidor al centre. Ara prima el dret dels consumidors a no rebre trucades

i, paral·lelament, l'obligació de les empreses a no realitzar-les, de manera que, només quan concorri alguna de les excepcions contemplades en la norma (consentiment previ, alguns supòsits d'interès legítim), que a més s'hauran d'interpretar restrictivament, es podran realitzar aquestes trucades. És evident que, només amb aquest canvi de punt de vista, ja es redueix moltíssim el marc de legalitat d'aquestes trucades comercials.

f **ELS CRITERIS QUE FIXA L'AEPD PER VEURE SI ÉS CORRECTE AQUEST RECURS A L'«INTERÈS LEGÍTIM» COM A BASE QUE LEGITIMA LES TRUCADES, OBLIGA A TENIR EN COMPTE:**

1. **Hi ha una relació contractual entre empresa i consumidor?** Se suposa, a no ser que es provi el contrari, que el tractament de dades és lícit quan hi ha una relació contractual prèvia.
2. **Les dades de contacte del destinatari de la trucada s'han obtingut de manera lícita?** Només si s'han obtingut lícitament es pot avançar en l'examen de l'interès legítim.
3. **Quins productes s'oferiran al consumidor?** L'interès legítim només empara les trucades en les quals, a més de les altres condicions, s'ofereixin al consumidor productes o serveis similars als que té contractats el client.
4. **Si la utilització de les dades per l'empresa pot emparar-se realment en aquest interès legítim, l'empresa pot transmetre les dades personals del consumidor a un tercer emparant-se en la utilització d'aquest interès?** No. La presumpció que existeix un interès legítim en la utilització de les dades amb finalitats comercials que, com veiem, afavoreix l'empresa, en cap moment empara una possible cessió d'aquestes dades a tercers.

Tots els requisits indicats hauran de concórrer conjuntament per tal que es confirmi la presumpció d'interès legítim que fonamenta la trucada, de manera que, si en falta algun i no es disposa del corresponent consentiment, no serà lícit realitzar trucades comercials a aquest consumidor.

g **QUÈ PASSA LLAVORS AMB EL NÚMEROS DE GENERACIÓ ALEATÒRIA?**

Tenint en compte tot el que s'ha argumentat anteriorment, la nova regulació representa el punt final per a la pràctica generalitzada consistent a realitzar trucades comercials a números generats aleatòriament sense el consentiment previ de l'interessat, ja que, en aquests casos, en tractar-se d'usuaris escollits a l'atzar, no pot valorar-se, davant la falta de més dades personals, la possible prevalença dels interessos, drets o llibertats dels afectats.

h **PODEN LES EMPRESES TRUCAR A NÚMEROS OBTINGUTS D'UNA GUIA TELEFÒNICA?**

D'entrada, no. Segons els criteris que hem anat exposant, només podran **utilitzar-se els números que apareguin a les guies telefòniques quan corresponguin a abonats que hagin manifestat el seu consentiment exprés** al fet que les seves dades s'utilitzin amb finalitats comercials, i ha de constar així en la mateixa guia telefònica.

i **QUINES ALTRES GARANTIES CONTEMPLA AQUESTA NOVA LLEI GENERAL DE TELECOMUNICACIONS?**

Altres garanties interessants que la llei contempla són les següents:

- S'ha d'informar els usuaris sobre la manera de retirar el consentiment o exercir el dret d'oposició.
- Gravar la trucada pot servir per acreditar l'obtenció del consentiment per part del consumidor.
- Al principi de cada trucada s'ha d'informar el destinatari de la identitat de l'empresa que li truca i de la finalitat comercial de la trucada, així com de la possibilitat de revocar el seu consentiment a rebre aquest tipus de trucades o exercir el seu dret d'oposició a rebre trucades comercials no desitjades.
- Haurà d'atendre's immediatament qualsevol manifestació inequívoca del consumidor contrària a la recepció de les trucades, que s'interpretarà necessàriament com a revocació del consentiment o exercici del dret d'oposició.

j **A QUINS SECTOR AFECTEN AQUESTES NOVES RESTRICCIONS?**

La circular de l'Agència de Protecció de Dades preveu que serà aplicable a tots els sectors, no només als que proveeixen serveis de telecomunicacions o telefònics. És així perquè ens trobem davant d'**una norma creada per defensar els drets dels consumidors com a tals, no per regular les obligacions d'un determinat sector.**

CALENDARI FISCAL

Selecció de dates principals

GENER 2024

2	RENDA Renúncia o renovació estimació directa simplificada i estimació objectiva per al 2024 i successius. 036,037
	IVA Autoliquidació (Novembre 2023)303 Opció tributació en destí venda a distància a altres països de la Unió Europea per a 2024/2025036 Comunicació d'alta en el règim especial del grup d'entitats039 Opció pel règim especial del criteri de caixa per a 2024 036, 037 Renúncia al règim especial del criteri de caixa per a 2024, 2025 i 2026. 036, 037
22	RENDA I SOCIETATS Retencions i ingressos a compte Grans empreses (Desembre 2023) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230 Quart trimestre 2023 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216
30	RENDA Pagaments fraccionats RENDA (Quart trimestre 2023) Estimació directa 130 Estimació objectiva 131 IVA Autoliquidació (Desembre 2023/Quart trimestre 2023).303 Autoliquidación (Quart trimestre 2023).309 Resum anual 2023390 Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Desembre 2023)349
31	RENDA I SOCIETATS Resum anual de Retencions i Ingressos a Compte 2023 180, 190, 193 Declaració informativa entitats en Atribució de Rentes 2023 184 Finestreta Única - Règims d'Importació, Exterior i de la Unió (Desembre/Quart trimestre 2023) 369

FEBRER 2024

20	RENDA I SOCIETATS Retencions i ingressos a compte Grans empreses (Gener 2023) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230 Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Gener 2024) 349
29	IVA Grans Empreses i Devolució Mensual (Gener 2024).303 Declaració anual d'operacions amb tercers Any 2023347 Finestreta Única - Règim d'Importació (Gener 2024)369

MARÇ 2024

20	RENDA I SOCIETATS Retencions i ingressos a compte Grans empreses (Febrer 2024) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230 IVA Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Febrer 2024) 349
----	---

Hemeroteca - titulars

Andalusia recorre la decisió del Constitucional de no suspendre l'impost a grans fortunes

Expansión 01/12/2023

Cantàbria demanarà una moratòria per a la cotització a la Seguretat Social de les pràctiques d'FP

Cinco Días, 01/12/2023

IPC: les pensions pujaran el 3,8% el 2024

La Vanguardia, 01/12/2023

CALENDARI LABORAL

DATA DE LES FESTES		ANDALUSIA	ARAGO	ASTURIES	ILLES BALEARS	CANÀRIES	CANTABRIA	CASTELLÀ-LA MANXA	CASTELLÀ I LLEÓ	CATALUNYA	EXTREMADURA	GALICIA	COM. MADRID	REGIÓ MURCIA	C. FORAL NAVARRA	PAÍS BASC	LA RIOJA	COMUNITAT VALENCIANA	CUTAT DE CEUTA	CUTAT DE MELILLA
GENER	1 Any Nou	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
	6 Epifania del Senyor	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**
FEBRER	13 Dimearts de Carnaval										***									
	28 Dia d'Andalusia	***																		
MARÇ	1 Dia de les Illes Balears				***															
	19 Sant Josep													**	**	**	**	**	*	*
	28 Dijous Sant	**	**	**	**	**	**	**	**	*	**	**	**	*	*	*	*	*	*	*
	29 Divendres Sant	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ABRIL	1 Dilluns de Pasqua				***					***										
	23 Sant Jordi/Dia d'Aragó		***						***											
	23 Festa de Castella i Lleó								***											
MAIG	1 Festa del Treball	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
	2 Festa de la Comunitat de Madrid																			
JUNY	17 Dia de les Lletres Gallegues																			
	30 Dia de Canàries					***		***												
	30 Corpus Christi							***												
	31 Dia de Castella-La Manxa							***												
JULIOL	10 Dilluns següent al Dia de la Rioja																***			
	17 Festa del Sacrifici-Eidul Adha																		***	***
	17 Festa del Sacrifici-Aid Al Adha																			***
	24 Sant Joan									***										
AGOST	25 Santiago Apostol/ Dia Nacional de Galícia						**						**		**	**				
	5 La Nostra Señora d'Àfrica																			
SETEMBRE	15 Assumpció de la Verge	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	***	*
	9 Dilluns següent al Dia d'Asturies			***																
OCTUBRE	11 Festa Nacional de Catalunya									***										
	9 Dia de la Comunitat Valenciana																	***		
NOVEMBRE	12 Festa Nacional d'Espanya	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
	1 Tots Sants	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
DESEMBRE	6 Dia de la Constitució Espanyola	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
	9 Dilluns següent a la Immaculada Concepció	**	**	**	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
	25 Nativitat del senyor	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
	26 Sant Esteve									***										

ANY 2024

CODIS DE LES FESTES:

- Festa Nacional no substituïble (*)
- Festa Nacional respecte de la qual no s'ha exercit la facultat de substitució (**)
- Festa de la Comunitat Autònoma (***)

C/ Girona, 162, entresòl - 17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS**

Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61

Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39

info@acallico.com

www.acallico.com